

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 124.

Niende Session.

33te Møde.

Tirsdagen den 17de November.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortsat): Det har fra min Side været tvivlsomt, hvorvidt der ved det, der er foreslaaet, er gjort Noget, som fuldstændigt svarer til det, der maa antages, at ligge i Rigsdagens Anbefaling; jeg troer, at man snarere kan sige, at der er gjort mindre end mere ved det foreliggende Forslag. — Jeg kan nemlig paa ingen Maade sige, at det er min Mening, at disse 25,000 Rd. skulle være en Gave, og det er ogsaa udtrykkeligt i Forslaget udtalt, at Meningen er den, at det er et Laan, som overtages af Menigheden i det Sogn, der skal dannes; men Maaden, hvorpaa denne Overtagelse vil ske, er naturligvis endnu tvivlsom og kan ikke nødtigt opgives. Er der altsaa Tale om, at man vil sætte sine Penge aldeles sikkert ud, saa kan Enhver meget let see, at denne Vej ikke er saa sikker som mangan en anden, men det er jo heller ikke Meningen, og paa den anden Side forekommer det mig, at der er saamegen Sikkerhed, som man omtrent kan forlange; i Tidens Løb, naar de første Vanskeligheder ere overvundne for den sig ny dannende Menighed, vil den ikke mangle Kræfter til i alt Fald at kunne forrente denne Sum, og Staten kunde vel ogsaa finde sig i at lade den blive staaende. Der er derfor ikke Spørgsmaal om, at Beløbet skal være nogen Gave, ja, der er ikke engang Spørgsmaal om nogen bestandig RenteFrihed. Den ærede Rigsdagsmand yttrede derom, og

det endog i en temmelig skarp Form, at man havde taget Sagen paa den Maade; at der vel i Anmærkningerne sagdes, at RenteFriheden kun skulde være indtil Videre, men i Texten selv stod det ikke; herved er imidlertid at bemærke, at det netop staaer i Texten, og, naar den ærede Rigsdagsmand vil læse Bogen under Nr. 12, vil han see, at der staaer „midlertidig rentefrit“; om end den ærede Rigsdagsmand kan være tilbøielig til at see bort fra Alt, hvad der er passeret i forrige Session, saa kan han dog ikke godt, forekommer det mig, see bort fra, hvad der staaer i selve Texten, hvorover der skal voteres. Det vil altsaa vise sig, at det, der skal voteres over, er et midlertidigt rentefrit Laan, og jeg mener, at man i Realiteten kan sige, at det, der stemmes om, er, hvorvidt Rigsdagen vil gaae fra den Anskuelse, som den ved sin Udtalelse har maattet bringe Regjeringen om sin Stilling til denne Sag.

H. Sage: Det var først ved det Foredrag, vi nu hørte af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), at jeg forstod hans hele Stilling. Han erklærede nemlig, at Folkethinget forrige Aar havde besluttet at „henvise“ dette Andragende til Cultusministeren, men det besluttede Folkethinget aldeles ikke. Da den ærede Rigsdagsmand ikke har villet læse forud og heller ikke har villet høre, hvad jeg har sagt: at Laanet var givet rentefrit — i dette Punkt har den høitæredede Cultusminister taget feil — saa maa jeg udtrykkelig udhæve, hvad der blev sagt forrige Aar. Udvalgets Fleertal yttrede sig saaledes efterat have omtalt hele Sagen: